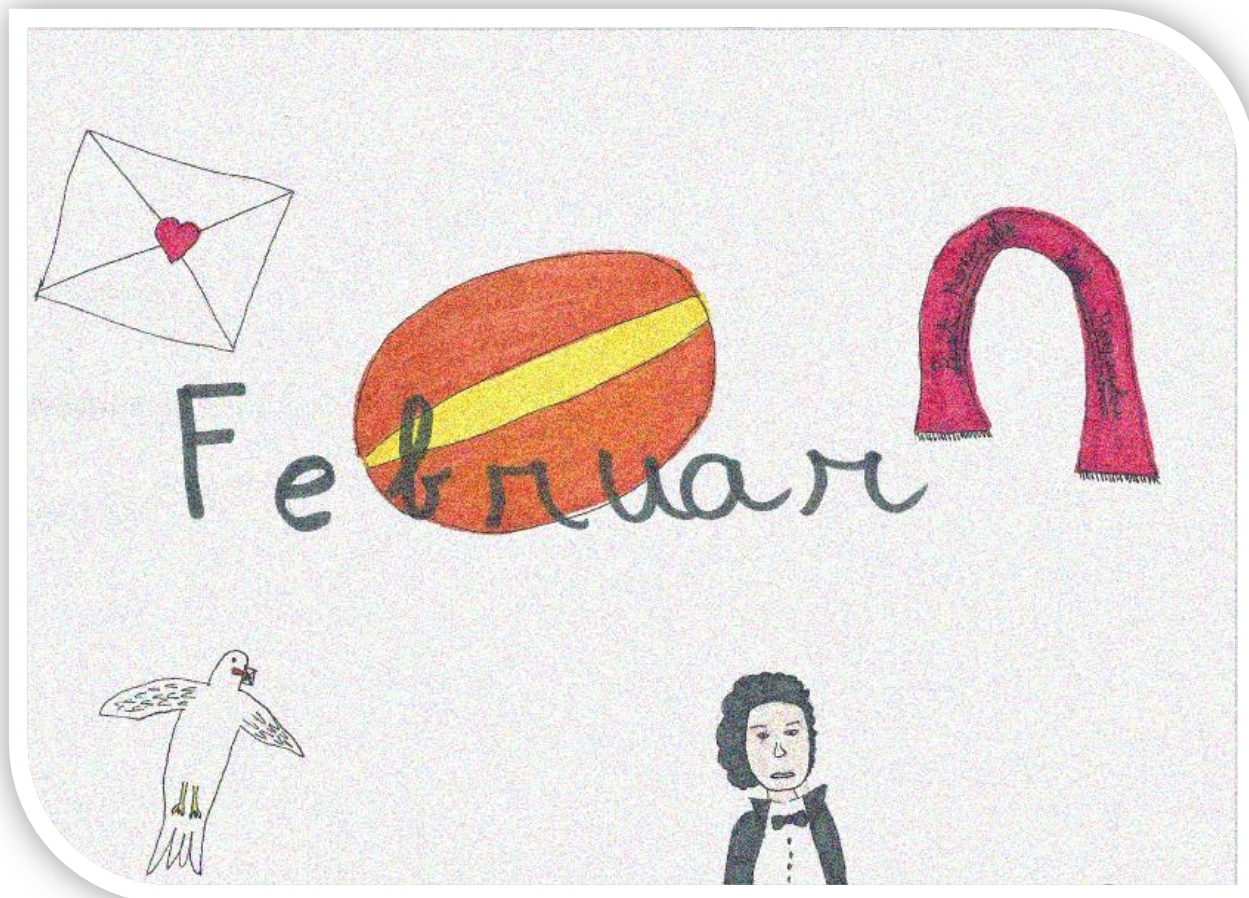

Anja Mrzlak Fajdiga

Dogajalo se je ...

POVEZANI V GLASBI IN BESEDI

V četrtek, 1. februarja, sta našo šolo obiskala Gojmir Lešnjak – Gojc in Marta Zore.

Že na začetku kulturnega srečanja nam je Gojc predstavil različne zvrsti glasbe. Vse pa je zapel na pesem Dekle je po vodo šlo. Za instrumentalno podlago sta poskrbela bobnar in kitarist. Pri vsaki zvrsti glasbe je tudi povedal, kako blizu mu je ta zvrst. Za metal glasbo je že prej povedal, da mu ni všeč, pri njegovem izvajanju metala pa smo se vsi smejali, saj je bil zelo smešen.

Prav lepo pa je odpel operno verzijo te pesmi, a je po nastopu povedal, da je za pravo operno petje potrebno vaditi več let. Na oder je povabil dve operni pevki, ki sta bili oblečeni v operni opravi. Odpeli sta nam eno operno pesem.

Ena izmed zvrsti glasbe pa je tudi narodno-zabavna, pri njenem izvajanju so na oder prišli plesalci folklorne skupine Bočna in odplesali ljudski ples ter nas naučili »juckati«. Zatem smo na oder lahko prišli tudi učenci v vlogi plesalcev.

Ko smo zaključili s petjem, sta na vrsto prišla glasbenika. Pri tem se jima je pridružila tudi Marta Zore. Najprej je bil na vrsti kitarist. Pri njem smo spoznali različne možnosti igranja na kitaro in celo poskušali ugotoviti, katere pesmice je zaigral. Nato smo se »preselili« k bobnarju, ki nam je predstavil set bobnov. Kasneje smo skupaj odigrali pesem *We will rock you*.

Gojc nam je povedal tudi to, da ga vidimo zadnjič aktivnega, saj se bo upokojil.

Za konec je šolski pevski zbor skupaj z Marto Zore zapel pesem *Mamma Mia*, naučili pa smo se eno novo pesem in skupaj skoraj poleteli do zvezd.

Bilo je zelo prijetno in zabavno. Lepo pa je bilo videti tudi Gojca, ki ga srečujemo v številnih filmih.

Eva Bevc Strašek, 6. b

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

8. februarja obeležujemo slovenski kulturni dan.

Prešernov dan je osrednji slovenski kulturni praznik, državni praznik, ki je dela prost dan v Sloveniji. Praznujemo ga na obletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Njegova Zdravljica je namreč tudi slovenska himna.

Na ta dan poteka osrednja državna proslava, na kateri podelijo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za vrhunske dosežke na področju umetnosti v Sloveniji. Na slovenski kulturni praznik so vstopi v muzeje in ogled stalnih razstav brezplačni.

Kljub temu da naša kultura peša, smo edina država na svetu, ki ima državni praznik posvečen kulturi.

Na naši šoli smo ga počastili s proslavo, ki smo jo poimenovali Skozi okvir časa. Učenci so pripravili pevske, glasbene, plesne in dramske točke.

Prav je, da negujemo slovensko kulturno dediščino in slovenski jezik.

Upam, da ste se tudi vi udeležili kakšnega kulturnega dogodka.

Ana Oblak, 7. a

RAKOV ŠKOCJAN – ŠOLA V NARAVI

12. 2.–16. 2. 2024

V **ponedeljek**, 12. 2., smo se učenci 7. razredov že zgodaj zjutraj odpeljali v Rakov Škocjan, da bi tam preživeli en teden šole v naravi. Pot do Rakovega Škocjana je bila dolga, a smo si jo popestrili z igro in pogovori.

Prihoda v dom CŠOD Rak smo se zelo razveselili, iz avtobusa vzeli kovčke in jih zložili ob steno doma. Pred vhodom pa sta nas že čakala učiteljica Tanja in vodja doma. Učiteljica Tanja nam je razložila pravila in nas napotila v sobe. V sobah smo razpakirali kovčke in si uredili postelje. Ko smo končali, pa smo lahko odšli ven na igrišče.

Ob enih so nas poklicali na kosilo, ki je zadišalo že ob vstopu v jedilnico. Po kosilu smo se z učitelji odpravili na daljši pohod ob obrežju reke Rak, kjer smo si ogledali Veliki naravni most in še druge zanimivosti ob reki. Ob prihodu nazaj v dom smo imeli še malo časa, ki smo ga izkoristili za igro in počitek. Nato je sledila odlična večerja, po njej nočni pohod brez luči, kjer smo morali zelo paziti, saj je hoja po temi lahko zelo nevarna, še posebej po gozdu. Po prihodu v dom smo bili izmučeni, zato smo se takoj odpravili v postelje.

Nal Napotnik, 7. b

V torek smo se odpravili do Zelških jam, kjer smo si ogledali različne kraške pojave – stalaktite, stalagmite in stalagmate. Videli smo tudi malega netopirja in izkusili stoodstotno temo, ko smo ugasnili luči. Šli smo tudi čez Mali naravni most s čudovitim razgledom na pokrajino. Nato smo hrano, ki je ostala od obrokov, in ogrizke sadja odnesli globoko v gozd ter jih nastavili divjim živali. Da bi jih videli pri obroku, smo namestili kamero, ki se vključi ob premiku. Popoldne smo v prostorih jedilnice igrali različne socialne igre, po večerji pa smo imeli zabavo v pustnih maskah.

Katarina Trobentar, 7. b

V sredo zjutraj so nas zbudili tamkajšnji učitelji in nam povedali, da nas čaka jutranja telovadba. Zbrali smo se na igrišču, kjer nas je pričakala učiteljica Mira in nas pokazala nekaj vaj. Telovadba ni trajala dolgo.

Po razmigavanju smo odšli v jedilnico, kjer nas je čakal zajtrk, po njem pa pospravljanje in urejanje sob. Ob devetih smo se s kanuji in opremo za veslanje odpravili do reke Rak. Učiteljica Mojca nam je pokazala način veslanja in nam razložila, kako delujejo kanuji. Nato pa smo kanuje potisnili v vodo in se usedli vanje. Učiteljica Mojca in učitelj Samo sta preverila, če smo si dobro zapomnili, kako je treba veslati. Očitno smo razlago dobro poslušali, saj nista imela pripomb. Veslali smo po reki Rak in se ustavili v malem zalivčku, kjer je bila reka čisto mirna. Tam smo se osredotočili na poslušanje živali, ki so se nahajale okoli nas, in tudi na tok reke, ki je seveda prevladoval. Potem pa smo se odpravili nazaj proti toku, kjer smo imeli malo težav, saj veslanje proti toku zahteva veliko moči. Na koncu smo se vrnili na izhodiščno točko.

Po zabavni dogodivščini na vodi smo se odpravili na učno pot po gozdu, kjer smo imeli zavezane oči in se držali za vrvico. Na vrvi je bilo privezanih nekaj vreč, v katerih so bile različne stvari. Na poti nas je prestrašila učiteljica Mira, ki je na vrv navezala plišasto igračo. Vsi smo se je zelo ustrašili.

Po pohodu smo se odpravili nazaj ob obrežje reke Rak, kjer smo vzeli opremo in kanuje ter jih odnesli nazaj v dom. Po kosilu nas je učitelj Samo podučil o ognju, ki smo ga kasneje sami poskusili zanetiti s pomočjo kresila in vate. Po učni uri smo uživali v tišini gozda, kjer smo risali različne rastline in kamenje. Po končanem delu smo se z učiteljico Tanjo pogovorili o naši izkušnji. Po zanimivem popoldnevu smo se odpravili nazaj do doma in odšli na večerjo. Po večerji smo odpravljali strahove in predsodke do različnih živali, ki nam jih je predstavila učiteljica Tanja. Sledile so še družabne igre v jedilnici, po njih pa priprava na spanje in zaslužen počitek.

Nal Napotnik, 7. a

V četrtek nas je prebudil glasen zvok dud, na katere nam je zaigral učitelj Samo. Odšli smo na jutranji tek, nato pa na plezanje po naravnem mostu in se spustili po žičnici z vrvjo. Nato smo v gozdu, razdeljeni po skupinah, zgradili svoj miniaturni naravni park. Po kosilu smo zamesili testo za buhteljne in ugotovili, da je proces priprave kar zelo utrujajoč, svoje moči pa smo preizkusili celo v lokostrelstvu. Nekateri fantje so iz gozda privlekli les, ki smo ga zvečer uporabili za kurjenje ognja. Ob njem smo pekli hrenovke, jedli buhteljne, se pogovarjali in peli ob spremljavi kitare.

Katarina trobentar, 7. b

V petek - zadnji dan šole v naravi smo zjutraj spakirali kovčke in temeljito pospravili sobe. Kovčke smo odnesli ven in jih zložili ob steno doma. Kasneje po zajtrku smo se še preizkusili v orientaciji in ob njej preverili tudi svoje znanje. Po orientaciji smo se odpravili v učilnico, kjer smo si ogledali dele živali in njihove iztrebke, ogledali smo si tudi posnetke kamere, ki smo jo nastavili na krmišče, na katerih smo videli kuno, veliko različnih ptic, jazbeca in tudi srno, ki se je skrivala za grmovjem. Pri kosilu smo se dobro najedli in se poslovili od učiteljev ČŠOD-ja, ki so nas spremljali ves teden.

Na poti domov smo se pogovarjali o vtisih in doživetjih. Ob prihodu v Mozirje so nas že čakali naši starši, ki so nas odpeljali domov. In tako smo končali to super šolo v naravi.

Nal Napotnik, 7. b

Domišljija ne pozna meja

Če bi bil/-a ...

Če bi bil drevo, bi opazoval sončne vzhode, občutil bi njegove prve žarke, ki bi napojili moje liste s toploto, ki bi me ogrela. Ko pa bi prišla jesen, bi odvrget liste in s svojimi zadnjimi plodovi nahranil živali. Zaspal bi in prespal hudo zimo.

Nal Napotnik, 7. b

Če bi bila žoga, bi imela ves čas glavobol, saj bi me drugi odbijali v tla.

Če bi bila okno v šoli, bi ves čas opazovala pouk, ko pa bi mi postalo dolgočasno, bi se obrnila in gledala naravo.

Blažka Poljanšek, 7. b

Če bi bila vesoljec, bi raziskala vse planete, da bi pridobila nove nagajive prijatelje.

Če bi bila čips, bi si želela, da me ne bi nikoli nihče pojedel.

Če bi bila še enkrat majhen otrok, bi to obdobje izkoristila bolje, kot sem ga.

Če bi bila telefon, bi našla najboljšega lastnika, ki bi name tipkal noč in dan.

Če bi bila letalo, bi poletela na Havaje in tam ostala za vedno.

Tia Zajšek, 7. b

Če bi bila ptica, bi razprla krila, letela čez najlepše kraje, čez Alpe, zaledenele skandinavske vrhove in v tropske kraje. Poleti bi letala z ene krošnje na drugo, občasno pa se okopala v reki. Ko bi napočila zima, bi se preselila na jug, v Afriko. Iz najboljših materialov bi zgradila hiško – gnezdo. Tako lepo je videti ptice, ki brezskrbno hitijo okrog, še lepše bi bilo svobodno leteti z njimi.

Katarina Trobentar, 7. b

Zgodbica o slonu

Slon Mare je danes odšel na silvestrovanje. A na žalost je zaspal pred polnočjo. Njegov nagajiv prijatelj svizec Rade mu je na zadnjico narisal tarčo. Naslednji dan je odšel na lokostrelski trening. Maretov prijatelj konj Lojz ga je nehote ustrelil v zadnjico misleč, da je to tarča. Slon ni skoraj nič občutil. Puščica ni hotela ven, zato se je napotil k doktorju.

Matevž Rojs, 5. b